

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

OVERENSKOMST

Øversettelse

mellom

KONGERIKET NORGE

og

DEN ISRAELSKE STAT

til

**UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING OG
FOREBYGGELSE AV SKATTEUNNDRAGELSE MED
HENSYN TIL SKATTER AV INNTEKT OG FORMUE**

**KONGERIKET NORGES REGJERING
OG DEN ISRAELSKE STATS REGJERING**

som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, har for dette formål oppnevnt som sine respektive representanter:

KONGERIKET NORGES REGJERING:

Utenriksminister John Lyng.

DEN ISRAELSKE STATS REGJERING:

Nathan Bar-Yaacov,

Israels ekstraordinære og befullmektigede ambassadør i Oslo som etter å ha utvekslet sine fullmakter, som er funnet i god og riktig form, er kommet overens om følgende bestemmelser:

KAPITTEL I

Overenskomstens anvendelsesområde

Artikkel 1.

Personlig anvendelsesområde.

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de Kontraherende Stater.

Artikkel 2.

De skatter overenskomsten gjelder.

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av de Kontraherende Stater eller deres regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.
2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, så vel som skatter av verdistigning.
3. De skatter som denne overenskomst gjelder, er særlig

a) for så vidt angår Israel:

- (1) inntektsskatten,
- (2) skatten av selskapsinntekt,
- (3) eiendomsskatter i byer og på jordbruk, og
- (4) skatten av gevinst ved avhendelse av grunn i henhold til loven om grunnverdistigning, (i det følgende kalt «israelske skatter»);

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

- b) for så vidt angår Norge:
- (1) inntektsskatt til staten,
 - (2) skatteutjevningsavgift til staten,
 - (3) særskatt til staten for utviklingshjelp,
 - (4) avgift til staten av utenlandske kunstneres honorarer,
 - (5) formuesskatt til staten,
 - (6) inntektsskatt til kommuner,
 - (7) formuesskatt til kommuner og
 - (8) sjømannsskatt,
- (i det følgende kalt «norske skatter»).

4. Overenskomsten gjelder også alle skatter av samme eller vesentlig lignende art som fremtidig blir utskrevet i tillegg til, eller i stedet for, de gjeldende skatter. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater vil ved utgangen av hvert år gi hverandre underretning om endringer av betydning som er foretatt i deres skattelover.

KAPITTEL II

Definisjoner.

Artikkel 3.

Alminnelige definisjoner.

1. Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- a) «Israel» betyr Den Israelske Stat;
- b) «Norge» betyr Kongeriket Norge og havbunnen og undergrunnen i de undersjøiske områder utenfor kysten av Kongeriket Norge som er undergitt norsk statshøyhet i henhold til kgl. resolusjon av 31. mai 1963 for så vidt angår utnyttelse og utforskning av naturforekomster; Svalbard (Spitzbergen), Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa er ikke innbefattet;
- c) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen innretning som behandles som en skattepliktig enhet i henhold til de gjeldende skattelover i hver av de Kontraherende Stater;
- d) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver innretning som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- e) «foretagende i en Kontraherende Stat» og «foretagende i den annen Kontraherende Stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en Kontraherende Stat og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen Kontraherende Stat;
- f) «kompetente myndigheter» betyr, for så vidt angår Israel, Finansministeren eller den som har fullmakt fra ham og for så vidt angår Norge, Finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham.

2. Med mindre noe annet fremgår av sammenhengen, skal ved hver Kontraherende Stats anvendelse av bestemmelsene i denne overenskomst ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ha den betydning som det har etter skattelovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som går inn under overenskomsten.

Artikkel 4.

Skattemessig bopel.

1. I denne overenskomst forstås ved uttrykket «person bosatt i en Kontraherende Stat» en person som i henhold til lovgivningen i vedkommende stat er undergitt beskatning der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses som bosatt i begge de Kontraherende Stater, skal spørsmålet avgjøres etter følgende regler:

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

- a) Han skal regnes for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene).
 - b) Hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken Kontraherende Stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer fast bolig i noen av de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har vanlig opphold.
 - c) Hvis han har vanlig opphold i begge de Kontraherende Stater, eller ikke har vanlig opphold i noen av dem, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har statsborgerrett.
 - d) Hvis han har statsborgerrett i begge de Kontraherende Stater, eller ikke i noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater avgjør spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for bosatt (hjemmehørende) i begge de Kontraherende Stater, skal den regnes for bosatt (hjemmehørende) i den Kontraherende Stat hvor setet for den virkelige ledelse er.

Artikkel 5.

Fast driftssted.

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst en fast forretningsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» skal særlig omfatte:
 - a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse,
 - b) en filial,
 - c) et kontor,
 - d) en fabrikk,
 - e) et verksted,
 - f) et bergverk, stenbrudd eller et annet sted hvor naturherligheter utnyttes,
 - g) et sted for et bygningsarbeid eller monteringsarbeid hvis varighet overstiger tolv måneder.
3. «Fast driftssted» foreligger ikke når:
 - a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer eller ting som tilhører foretagendet;
 - b) varer eller ting som tilhører foretagendet, holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
 - c) varer eller ting som tilhører foretagendet, holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende — forutsatt at bearbeidelsen er utført i henhold til avtaler eller betingelser som er eller ville være fastsatt mellom uavhengige personer;
 - d) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ting, eller ved innsamling av opplysninger, for foretagendet;
 - e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretagendet er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

4. En person som i en Kontraherende Stat utøver virksomhet på vegne av et foretagende i den annen Kontraherende Stat — med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 6 — skal anses for å være et fast driftssted i den førstnevnte stat. Det forutsettes at han i denne stat har fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretaket og vanligvis utøver denne fullmakt der, samt at hans virksomhet ikke innskrenker seg til innkjøp av varer eller ting for foretaket.

5. En person fra en Kontraherende Stat skal — uansett punkt 1—3 i denne artikkel — anses for å ha et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat, hvis han i den sistnevnte stat omsetter varer eller ting som enten (i) har vært underkastet vesentlig bearbeidelse i denne stat (uansett om de er innkjøpt der) eller (ii) har vært innkjøpt der uten å være underkastet vesentlig bearbeidelse utenfor denne stat.

6. Et foretagende fra en Kontraherende Stat skal ikke anses for å ha fast driftssted i den annen Kontraherende Stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, eller som avslutter forretninger i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører i og for seg ikke at det ene av disse selskaper blir fast driftssted for det annet.

KAPITTEL III

Skattlegging av inntekt.

Artikkel 6.

Inntekt av fast eiendom.

1. Inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.

2. Uttrykket «fast eiendom» skal tolkes i samsvar med den Kontraherende Stats lovgivning hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i landbruks- og skogbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast gods, bruksrett til fast eiendom og rett til faste eller varierende ytelser, som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre grunnherligheter. Skip, båter og luftfartøyer anses ikke for fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie og enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 3 får også anvendelse på inntekt som skriver seg fra fast eiendom når den tilhører et foretagende og når den benyttes ved utøvelse av et fritt yrke.

Artikkel 7.

Inntekter av forretningsvirksomhet.

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende fra en Kontraherende Stat skal bare være skattbar i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forret-

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

ningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat i den utstrekning fortjenesten kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende fra en Kontraherende Stat utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der, skal dette i hver av de Kontraherende Stater tilskrives den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste fratrekkes utgifter som er pådratt i anledning av det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpet i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. Hvis det har vært vanlig praksis i en Kontraherende Stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne Kontraherende Stat kan fastsette den skattbare fortjeneste. Den fremgangsmåtte som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dets innkjøp av varer eller ting for foretagendet.

6. Ved anvendelsen av foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted, fastsettes etter den samme fremgangsmåtte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekt som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8.

Skipsfart og luftfart m. v.

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

2. Hvis skip, som omhandlet i punkt 1, drives av solidarisk og fullt ansvarlige eiere, hvorav en eller flere er bosatt i en Kontraherende Stat og en eller flere er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan fortjeneste som skriver seg fra slik virksomhet, skattlegges i den stat hvor skipene er registrert.

3. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 skal også få anvendelse på fortjeneste som skriver seg fra driften av fiske-, selfangst- og hvalfangstfartøyer i åpen sjø.

4. Bestemmelsene i punkt 1 kommer likeledes til anvendelse når israelske eller norske foretagender som driver luftfartsvirksomhet deltar i «pools» av hvilken som helst art.

Artikkel 9.

Foretagender med fast tilknytning til hverandre.

I tilfelle hvor

- a) et foretagende fra en Kontraherende Stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende fra den annen Kontraherende Stat, eller

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende fra en Kontraherende Stat og et foretagende fra den annen Kontraherende Stat, skal følgende gjelde:

Dersom det mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av dem kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendes fortjeneste.

Artikkel 10.

Dividender.

1. Med forbehold av bestemmelsene i punkt 2 kan dividender som utdeles av et selskap, hjemmehørende i en Kontraherende Stat til en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Dog kan slike dividender med forbehold av bestemmelsene i underavsnittene (a) og (b) skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende i henhold til denne stats lovgivning.

a) Norsk skatt av dividender som utdeles til en person som er bosatt i Israel, skal ikke overstige en sats av 15 prosent. Den norske skattesats skal dog ikke overstige 5 prosent, dersom den person som er bosatt i Israel, er et selskap som direkte eller indirekte kontrollerer minst 50 prosent av stemmene i det selskap som utdeler dividendene.

b) Skatten av dividender som utdeles av et israelsk selskap til en person som er bosatt i Norge, skal ikke overstige en sats av 25 prosent av slike dividender.

3. I denne artikkel skal med uttrykket «dividender» forstås avkastning av aksjer, stifterandeler eller andre rettigheter, som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i gevinst, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer ved skattelovgivningen i den stat hvor det selskap som foretar utdelingen er hjemmehørende.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder ikke når mottageren av dividendene er bosatt i en Kontraherende Stat og i den annen Kontraherende Stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende, har et fast driftssted med effektiv rådighet over aksjene. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

Artikkel 11.

Renter.

1. Renter som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Den Kontraherende Stat som rentene skriver seg fra har imidlertid rett til å skattlegge slike renter i henhold til sin egen lovgivning, men den skatt som pålegges må ikke overstige 25 prosent av rentebeløpet. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale fastsette nærmere regler for gjennomføring av denne begrensning.

3. I denne artikkel skal med uttrykket «renter» forstås inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsfordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant eller medfører rett til andel i gevinst. Uttrykket omfatter også all annen inntekt, som i henhold

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

til skattelovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra, er likestillet med inntekt av utlånt kapital.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder ikke når mottageren av rentene er bosatt i en Kontraherende Stat og i den annen Kontraherende Stat hvor rentene skriver seg fra, har et fast driftssted som den gjeldsfordring som foranlediger rentebetalingen effektivt er knyttet til. I dette tilfelle anvendes bestemmelsene i artikkel 7.

5. Renter skal anses for å skrive seg fra en Kontraherende Stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis imidlertid den person som betaler rentene, uansett om han er bosatt i en Kontraherende Stat, har et fast driftssted i en Kontraherende Stat, skal rentene anses for å skrive seg fra denne stat når gjelden er pådratt i anledning av driftsstedet, og dette utreder rentene.

6. I tilfelle hvor, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann, det betalte rentebeløp — sett i relasjon til den gjeldsfordring det erlegges for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingene være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12.

Royalties.

1. Royalties som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat. Den Kontraherende Stat som royalties skriver seg fra kan imidlertid skattlegge slike royalties etter sin egen lovgivning, men skattesatsen skal ikke overstige 10 prosent. De kompetente myndigheter i de to stater skal ved gjensidig avtale fastsette nærmere regler for gjennomføring av denne begrensning.

2. Med uttrykket «royalties» i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas og vederlag for bruken av eller retten til å bruke hvilken som helst opphavsrett til verk av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografisk film og film eller billed- (video-) bånd for bruk i forbindelse med fjernsyn, patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av royaltyen er bosatt i en Kontraherende Stat og i den annen Kontraherende Stat — hvor royaltyen skriver seg fra — har et fast driftssted som den rettighet eller eiendom som foranlediger royaltyen, er effektivt knyttet til. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

4. Når det erlagte royaltybeløp på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann — sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av vederlaget være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Artikkel 13.

Formuesgevinst.

1. Gevinst ved avhendelse av fast eiendom, som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en Kontraherende Stat opprettholder i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den annen stat. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket). Gevinst ved avhendelse av løsøre av den art som er omhandlet i artikkel 22, punkt 3, skal imidlertid bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor slikt løsøre er skattbart i henhold til den nevnte artikkel.
3. Gevinst ved avhendelse av alle andre formuesgjenstander enn nevnt i nærværende artikkels punkt 1 og 2, kan bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14.

Personlige tjenester.

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 15, 17, 18, 19 og 20 kan inntekt av personlige tjenester som en person bosatt i en av de Kontraherende Stater mottar, bare skattlegges i denne stat, med mindre de personlige tjenester er utført i den annen Kontraherende Stat.

Uttrykket «inntekt av personlige tjenester» betyr:

- a) lønn og annen lignende godtgjørelse som vedkommer et arbeidsforhold,
- b) inntekt mottatt i forbindelse med fritt yrke, herunder selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, kan inntekt av personlige tjenester som en person, bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av tjenester utført i den annen Kontraherende Stat bare skattlegges i den førstnevnte stat, når mottageren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som tilsammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende skatteår, og enten

- a) når det dreier seg om godtgjørelse som vedkommer et arbeidsforhold:
 - (i) godtgjørelsen er betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
 - (ii) godtgjørelsen ikke er dekket av et fast driftssted som arbeidsgiveren opprettholder i den annen stat; og
 - (iii) slik inntekt ikke overskrider kr. 35 000,— eller motverdien herav i israelske pund;

eller

- b) når det dreier seg om inntekt av et fritt yrke — hvis slik inntekt ikke overskrider kr. 35 000,— eller motverdien herav i israelske pund.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse som vedkommer et arbeidsforhold ombord i skip eller luftfartøy i internasjonal fart undergis beskatning i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete. Hvis lønnsarbeidet utføres ombord i et skip som drives av solidarisk og fullt ansvarlige eiere, kan godtgjørelse for slikt arbeid skattlegges i den Kontraherende Stat hvor skipet er registrert. De samme regler skal få anvendelse på godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av et lønnsarbeid som utføres

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

ombord i et fiske-, selfangst eller hvalfangstfartøy. Dette gjelder også hvis godtgjørelsen tilfaller ham i form av en viss lott eller part av utbyttet av fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomheten.

Artikkel 15.

Styregodtgjørelse.

Styregodtgjørelse og lignende vederlag, herunder godtgjørelse til medlemmer av representantskap, som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i egenskap av styremedlem eller som medlem av representantskapet i et selskap som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

Artikkel 16.

Opptredende kunstnere og idrettsmenn.

Uansett bestemmelsene i artikkel 14 kan inntekt som personer erverver ved yrkesmessig opptreden til underholdning for almenheten, så som skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkasting eller fjernsyn, samt musikere, så vel som profesjonelle idrettsmenn, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

Artikkel 17.

Pensjoner og livrenter.

1. Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 18, punkt 1, skal pensjoner og annen lignende godtgjørelse utbetalt til en person som er bosatt i en Kontraherende Stat, bare skattlegges i denne stat. Den samme regel gjelder livrenter fra kilder innen en Kontraherende Stat, når livrentene utbetales til en person som er bosatt i den annen Kontraherende Stat.
2. Slik som det er anvendt i denne artikkel,
 - a) betyr uttrykket «pensjon» periodiske utbetalinger som vederlag for tidligere tjenesteytelser;
 - b) betyr uttrykket «livrente» en fastsatt sum som er periodisk betalbar til fastsatte tider, på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, i henhold til en forpliktelse til å erlegge betalingene som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse i penger eller pengers verdi.

Artikkel 18.

Offentlig tjeneste.

1. Godtgjørelse, herunder pensjoner, som utbetales av — eller fra fond opprettet av — en Kontraherende Stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person som ikke er borger av den annen Kontraherende Stat, for tjenester som er ytet den førstnevnte stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter under utøvelsen av offentligrettslige funksjoner, kan skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i artiklene 14, 15 og 17 skal få anvendelse på godtgjørelse eller pensjoner i anledning av tjenester som ytes i forbindelse med enhver nærings- eller forretningsmessig virksomhet som utøves av en av de Kontraherende Stater eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 19.

Studenter.

En fysisk person som er bosatt i en Kontraherende Stat og midlertidig oppholder seg i den annen Kontraherende Stat utelukkende:

- a) som student ved universitet, høyskole eller skole, eller
- b) som lærling i forretningsvirksomhet eller teknisk virksomhet, eller

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

- c) som innehaver av et stipendium, understøttelse eller belønning med særlig sikte på studier eller forskning, ytet av en organisasjon med religiøst, veldedig, vitenskapelig eller undervisningsmessig formål,

skal ikke skattlegges i den sistnevnte stat av beløp som sendes ham fra utlandet til bestridelse av utgiftene ved hans underhold, undervisning eller opplæring, eller av et stipendium. Det samme gjelder beløp som utgjør godtgjørelse for arbeid utført i den sistnevnte stat, forutsatt at dette arbeid har sammenheng med hans studier eller opplæring eller er nødvendig for hans underhold. Denne regel gjelder dog ikke når studiet eller opplæringen er av underordnet betydning i forhold til utførelsen av det arbeid som er grunnlaget for godtgjørelsen.

Artikkel 20.

Professorer, lærere og forskere.

En person bosatt i en Kontraherende Stat, som etter innbydelse fra et universitet, en høyskole eller en annen høyere undervisnings- eller forskningsanstalt i den annen Kontraherende Stat oppholder seg i den sistnevnte stat i inntil to år utelukkende for å gi undervisning eller utøve forskningsvirksomhet ved en slik institusjon, skal ikke skattlegges i denne stat av godtgjørelse for undervisning eller forskning.

Artikkel 21.

Inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet.

Andre inntekter enn de som er uttrykkelig omhandlet i de foregående artikler i denne overenskomst, kan bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor mottageren er bosatt.

KAPITTEL IV

Skattlegging av formue.

Artikkel 22.

Formue.

1. Formue som består av fast eiendom, slik som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det faste driftssted befinner seg.
3. Formue som består av skip, luftfartøyer og fartøyer som anvendes i fiske-, selfangst- og hvalfangstvirksomhet, som omhandlet i artikkel 8, så vel som løsøre knyttet til driften av slike skip, luftfartøyer og fartøyer, kan bare skattlegges i den Kontraherende Stat hvor inntekter som skriver seg fra slik virksomhet, kan skattlegges.
4. Alle andre formuesgjenstander som tilhører en person bosatt i en Kontraherende Stat, kan bare skattlegges i denne stat.

KAPITTEL V

Fremgangsmåter til unngåelse av dobbeltbeskatning.

Artikkel 23.

Fordelingsmetode.

1. Når en person bosatt i Norge, oppbeærer inntekt eller eier formue som etter bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Israel, skal Norge, med forbehold av bestemmelsene i punkt 2, unnta

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

slik inntekt eller formue fra beskatning. Ved beregningen av skatten av vedkommende persons gjenværende inntekt eller formue kan dog den skattesats brukes som ville ha kommet til anvendelse, hvis den førstnevnte inntekt eller formue ikke var blitt unntatt.

2. Når en person bosatt i Norge, oppbærer inntekt som etter bestemmelsene i artiklene 10, 11 og 12 kan skattlegges i Israel, skal Norge innrømme som fradrag i denne persons inntektsskatt et beløp som svarer til den skatt som er betalt i Israel. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som svarer til den inntekt som skriver seg fra Israel.

Bestemmelsene i dette punkt skal også få anvendelse som om ingen skattelettelse var innrømmet, når israelsk inntektsskatt av dividender og renter er blitt helt frafalt eller redusert for et begrenset tidsrom.

Artikkel 24.

«Credit» — metode.

Når en person bosatt i Israel, oppbærer inntekt som etter bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Norge, skal Israel, med forbehold av bestemmelsene i den israelske lovgivning, innrømme som fradrag i denne persons inntektsskatt et beløp som svarer til den inntektsskatt som er betalt i Norge. Fradraget skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradraget gis, som svarer til den inntekt som kan skattlegges i Norge.

Når slik inntekt er en ordinær dividende som utdeles av et selskap hjemmehørende i Norge, skal — tillegg til enhver norsk skatt som gjelder dividenden — fradrag gis for den norske inntektsskatt som selskapet svarer, dog slik at de samlede fradrag ikke skal overstige 25 prosent av dividenden. Den norske skatt på selskapet av dividende på preferanseaksjer som utgjør både dividende til en fast sats og dessuten andel i utbytte, skal komme i betraktning i den utstrekning dividenden overstiger den nevnte faste sats.

KAPITTEL VI

Særlige bestemmelser.

Artikkel 25.

Non — diskriminering.

1. Statsborgere i en Kontraherende Stat skal ikke i den annen Kontraherende Stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under samme forhold.

2. Uttrykket «statsborgere» betyr:

- a) alle fysiske personer som har statsborgerrett i en Kontraherende Stat;
- b) alle juridiske personer, ansvarlige selskaper og sammenslutninger som er opprettet i samsvar med gjeldende lovgivning i en Kontraherende Stat.

3. Beskatningen av faste driftsteder som et foretagende i en Kontraherende Stat opprettholder i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i denne stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender, som utøver samme virksomhet i denne stat.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en Kontraherende Stat til å innrømme personer som er bosatt i den annen

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Kontraherende Stat, slike personlige skattefradrag, fritagelser og nedsettelse på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyrde som den innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

4. Foretagender i en Kontraherende Stat hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, tilhører eller kontrolleres, av en eller flere personer som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal i den førstnevnte Kontraherende Stat ikke i sammenheng med dette være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som er annerledes eller mere tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

5. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke tolkes slik at de forplikter Norge til å innrømme Israels statsborgere den særskilte skattelettelse som tilstås norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett i henhold til den norske skattelov for landets § 22 og den norske skattelov for byene § 17.

6. Uttrykket «beskatning» betyr i denne artikkel skatter av hvilket som helst slag og betegnelse.

Artikkel 26.

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler.

1. Når en person bosatt i en Kontraherende Stat, mener at tiltak som er truffet av en eller begge Kontraherende Stater medfører eller vil medføre en beskatning i forhold til ham som ikke er overensstemmende med denne overenskomst, kan han innbringe saken for den kompetente myndighet i den Kontraherende Stat hvor han er bosatt. Dette kan gjøres uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de nevnte staters nasjonale lovgivninger.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv har anledning til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat, med sikte på å unngå beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst.

3. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å treffe avtale som omhandlet i denne artikkel. Er det for å komme til enighet tilrådelig å ha en muntlig meningsutveksling, kan denne finne sted ved en kommisjon bestående av representanter for de kompetente myndigheter.

Artikkel 27.

Utteksling av opplysninger.

1. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre denne overenskomst og den interne lovgivning i de Kontraherende Stater, om skatter som går inn under overenskomsten i den utstrekning beskatningen samsvarer med overenskomsten. Alle opplysninger som utveksles på denne måte skal behandles som hemmelige og skal ikke åpenbares for andre personer eller myndigheter enn de som har til oppgave å fastsette, herunder rettslig fastsettelse, og inndrive de skatter som denne overenskomst gjelder.

2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke tolkes slik at de pålegger en av de Kontraherende Stater forpliktelse til:

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller administrative praksis;
- b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen Kontraherende Stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
- c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter, forretningsmetoder eller informasjoner hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 28.

Bistand ved inndrivelse av skatter.

Hvorvidt de Kontraherende Stater skal påta seg å yte hverandre bistand ved inndrivelsen av skatter som går inn under den nærværende overenskomst, og i så tilfelle i hvilken utstrekning, kan avtales mellom de Kontraherende Stater ved en fremtidig noteveksling på diplomatisk vei, når dette lar seg gjennomføre.

Artikkel 29.

Territorial utvidelse.

Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til enhver del av Norges territorium som uttrykkelig er utelukket fra overenskomstens anvendelsesområde og som pålegger skatter av vesentlig likeartet karakter som dem overenskomsten gjelder. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være underkastet slike endringer og vilkår, herunder bestemmelser om opphør, som måtte bli nevnt særskilt og avtalt mellom de Kontraherende Stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei.

Artikkel 30.

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn.

Intet i nærværende overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

I den utstrekning inntekt eller formue ikke er undergitt beskatning i mottakerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige traktater, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten, uansett bestemmelsene i denne overenskomst.

KAPITTEL VII

Sluttbestemmelser.

Artikkel 31.

Ikrafttredelse.

1. Denne overenskomst skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Jerusalem så snart som mulig.
2. Overenskomsten skal tre i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene. Bestemmelsene skal ha virkning

a) i Israel:

med hensyn til israelske skatter for de skatteår som begynner på eller etter den første dag i april 1965 eller for ethvert særlig skatteår som avsluttes etter det nevnte tidspunkt;

Om samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Norge og Israel til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

b) i Norge:

- (1) med hensyn til inntektsskatter, for inntekt som er oppebåret i løpet av kalenderåret 1965 eller i løpet av noen regnskapsperiode som er avsluttet i løpet av dette kalenderår;
- (2) med hensyn til formuesskatter, for formue pr. den første dag i januar 1966 eller pr. den siste dag i noen regnskapsperiode avsluttet i løpet av kalenderåret 1965.

3. Avtalen mellom Israel og Norge, datert 1. februar og 24. mai 1955, om gjensidig fritagelse for inntektsskatter og alle andre skatter av inntekt ved utøvelse av skipsfarts- og luftfartsvirksomhet skal ikke ha virkning for noe tidsrom som den nærværende overenskomst er i kraft.

Artikkel 32.

Opphør.

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en av de Kontraherende Stater. Hver av de Kontraherende Stater kan oppsi overenskomsten på diplomatisk vei ved å gi varsel om opphør minst seks måneder før utløpet av et kalenderår etter året 1970. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

a) i Israel:

med hensyn til israelsk skatt for noe skatteår som begynner på eller etter den første dag i april i det kalenderår som følger etter det år da varsel om opphør er gitt;

b) i Norge:

- (1) med hensyn til inntektsskatter, for inntekt i inntektsår eller regnskapsperioder som begynner på eller etter den første dag i januar i det kalenderår som følger etter det år da varsel om opphør er gitt;
- (2) med hensyn til formuesskatter, for skatt som forfaller til betaling på eller etter den første dag i januar i det kalenderår som følger etter det år da varsel om opphør er gitt.

TIL BEKREFTELSE AV FORANSTÆNDE har de to Staters representanter undertegnet overenskomsten og forsynt den med sine segl.

UTFERDIGET i Oslo, den 2. november 1966.
i to eksemplarer på det engelske sprog.

FOR KONGERIKET NORGE:

John Lyng (s).

FOR DEN ISRAELSKE STAT:

Nathan Bar-Yaacov (s).
